

II. Źródła finansowania wydatków na zakup pojazdów samochodowych.

§ 4. Jednostki państwowe i spółdzielcze finansują wydatki na zakup pojazdów samochodowych (§ 1 ust. 1 pkt 1) w całości ze środków inwestycyjnych z wyjątkiem przypadków określonych w §§ 5 i 12.

§ 5. Jednostki budżetowe finansują wydatki na zakup pojazdów samochodowych ze środków przewidzianych na ten cel w ich preliminarzu wydatków.

§ 6. 1. Jednostki państwowe i spółdzielcze finansują wydatki na zakup przedmiotów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 i 4 zawsze ze środków obrotowych (budżetowych).

2. Jeżeli nowe lub używane zespoły, akcesoria i części zamienne pojazdów samochodowych (§ 1 ust. 1 pkt 2) zużyte zostaną przez jednostki działające na zasadzie rozrachunku gospodarczego na kapitalne remonty pojazdów samochodowych, wówczas równowartość tych zespołów, akcesoriów i części zamiennych podlega zrefundowaniu ze środków zakumulowanych na rachunku środków na kapitalne remonty danej jednostki.

3. Jednostki państwowe i spółdzielcze finansują wydatki na zakup przedmiotów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3 ze środków obrotowych (budżetowych) lub ze środków inwestycyjnych w zależności od tego, czy dany zakup stanowi nakład inwestycyjny w rozumieniu instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 21 dla sporządzenia planu inwestycyjnego na rok 1951.

III. Przeznaczenie środków uzyskanych ze sprzedaży pojazdów samochodowych.

§ 7. Jednostki państwowe i spółdzielcze działające na zasadzie pełnego lub wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego oraz jednostki działające na zasadzie ograniczonego rozrachunku gospodarczego, jeżeli posiadają rachunek operacyjny w banku, odprowadzają kwoty uzyskane ze sprzedaży przedmiotów wymienionych w § 1 w całości na własny rachunek operacyjny z wyjątkiem przypadków określonych w § 12 ust. 1.

§ 8. Jednostki budżetowe odprowadzają kwoty należności z tytułu sprzedaży przedmiotów wymienionych w § 1 na rachunek dochodów budżetu, którym objęta jest dana jednostka.

§ 9. Dyrekcje budów odprowadzają należności za sprzedane przedmioty wymienione w § 1 do banku finansującego inwestycje na zmniejszenie wydatków z bieżącego planu inwestycyjnego.

§ 10. Spółdzielcze jednostki organizacyjne, wykonujące w stosunku do spółdzielni wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, kontroli i nadzoru, odprowa-

dzają kwoty uzyskane ze sprzedaży przedmiotów wymienionych w § 1 na dochód funduszu administracyjnego, z którego utrzymuje się dana jednostka.

IV. Wymiana pojazdów samochodowych.

§ 11. Przepisy §§ 4—10 należy stosować odpowiednio w przypadku sprzedaży właściwemu państwowemu przedsiębiorstwu wymagających wyremontowania przedmiotów, wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, połączonej z zakupem w tym przedsiębiorstwie nowych lub wyremontowanych przedmiotów (pojazdów lub części pojazdów), z wyjątkiem przypadku określonego w § 12.

§ 12. 1. Jednostki państwowe i spółdzielcze działające na zasadzie rozrachunku gospodarczego, które w zamian za sprzedany pojazd wymagający wyremontowania zakupują pojazd wyremontowany przeznaczony dla tego samego celu użytkowego (przewozy osób, przewozy ciężarów, samochody-chłodnie) i w zasadzie o tej samej nośności, co pojazd sprzedany, przelewają kwotę uzyskaną ze sprzedaży pojazdu wymagającego wyremontowania na rachunek środków na kapitalne remonty.

2. Jednostki te pokrywają fakturę wystawioną przez właściwe państwowe przedsiębiorstwo na całą wartość pojazdu wyremontowanego ze środków zakumulowanych na rachunku środków na kapitalne remonty.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 13. Sumy uzyskane z tytułu sprzedaży pojazdów samochodowych lub innych przedmiotów wymienionych w § 1, a nagromadzone w bankach na kontach specjalnych przedsiębiorstw państwowych na podstawie dawniejszych przepisów uchylonych w § 4 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1528) — podlegają odprowadzeniu do właściwego banku i na właściwy rachunek zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego zarządzenia.

§ 14. Kwoty, uzyskane z tytułu sprzedaży nadmiernych remanentów motoryzacyjnych na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 stycznia 1951 r. w sprawie trybu przekazywania i sposobu wyceny nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 163), należy odprowadzić zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego zarządzenia.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

1035

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 1 czerwca 1951 r.

w sprawie rozszerzenia asortymentu dań w zakładach zbiorowego żywienia w okresie letnim.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W uspołecznionych zakładach żywienia zbiorowego o charakterze otwartym potrawy z mięsa i z przetworów mięsnych wydawane mogą być jedynie w normach ustalonych recepturą potraw.

§ 2. Wszystkie uspołecznione zakłady żywienia zbiorowego o charakterze otwartym obowiązane są oprócz potraw z mięsa sporządzać i umieszczać w jadłospisach w szerokim zakresie potrawy jarskie, rybne i półmięsne.

§ 3. Zakłady żywienia zbiorowego o charakterze otwartym zaopatrywane będą w mięso i przetwory mięsne oraz tłuszcze na podstawie przeciętnych norm

ustalonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego dla poszczególnych kategorii zakładów żywienia zbiorowego i w oparciu o plany produkcyjne każdego zakładu. Normy te powinny być tak obliczone, aby po ich uwzględnieniu w planie produkcyjnym danego zakładu co najmniej ¼ część ogólnej ilości dań przypadała na dania jarskie, rybne i półmięsne.

§ 4. 1. Dla umożliwienia zakładom żywienia zbiorowego rozszerzenia asortymentu dań jarskich, rybnych i półmięsnych mogą one w ramach tygodniowego zaopatrzenia w surowce i przetwory mięsne wydawać potrawy oparte na tych produktach tylko 6 dni w tygodniu.

2. Minister Handlu Wewnętrznego rozszerzy i wzbogaci zaopatrzenie zakładów żywienia zbiorowego w warzywa, owoce, przetwory owocowe i warzywne, ryby i przetwory rybne, jaja, mleko i przetwory mleczne, grzyby, jagody itp.

§ 5. 1. Przepisy §§ 1—4 mają odpowiednie zastosowanie do zakładów żywienia zbiorowego o charakterze zamkniętym, jak np. stołówki pracownicze i akademickie, kolonie letnie i wczasy pracownicze, sanatoria i szpitale, internaty, domy dziecka itp.

2. Przydział mięsa dla zamkniętych zakładów żywienia zbiorowego wymienionych w ust. 1 odbywać się będzie w oparciu o normy dzienne na stołownika, ustalone przez Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 6. Zakłady, wyłączające raz w tygodniu z jadłospisów potrawy mięsne i z przetworów mięsnych, obowiązane są w tym dniu sporządzać w szerokim asortymencie posiłki podstawowe i przekąski z innych surowców w rozmiarze zabezpieczającym co najmniej dotychczasowy plan produkcji dziennej.

§ 7. Zarządzenie niniejsze nie odnosi się do ośrodków, których sieć zakładów żywienia zbiorowego obsługuje robotników przemysłu górniczego i ciężkiego. Wykaz tych ośrodków ustali Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek zainteresowanych ministrów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 czerwca 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 1 czerwca 1951 r. (poz. 1035).

NORMY MIĘSNO-TŁUSZCZOWE DLA ZAKŁADÓW ŻYWIENIA ZBIOROWEGO O CHARAKTERZE ZAMKNIĘTYM

	Grupa wyżywieniowa	Normy mięsa dziennie w gramach	Normy wędlin dziennie w gramach
Ministerstwo Oświaty i Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego	Domy małych dzieci	40	10
	Przedszkola	35	10
	Domy dziecka:		
	a) do lat 7	70	15
	b) powyżej 7 lat	120	25
	Internaty	150	30
	Dożywienia w szkołach i świetlicach dziecięcych	60	10
	Półkolonie	75	10
	Kolonie i obozy szkolne:		
	a) do lat 7	75	15
	b) powyżej 7 lat	150	20
Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki Ministerstwo Zdrowia	Wczasy młodzieżowe	150	30
	Stołówki akademickie	120	—
	Żłobki	40	5
	Prewentoria dziecięce:		
	a) do lat 7	100	15
	b) powyżej 7 lat	150	30
	Sanatoria dziecięce:		
	a) do lat 7	100	15
	b) powyżej 7 lat	150	30
	Sanatoria przeciwgruźlicze dla dorosłych	200	30
	Szpitala	120	30
Naczelną Dyрекcyjną Uzdrawisk Polskich Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej Fundusz Wczasów Pracowniczych	Domy matki i dziecka:		
	a) matka	160	50
	b) dziecko	40	10
	Uzdrawiska i sanatoria	150	50
	Internaty dla kobiet pracujących, domy zarobkowowychowawcze, domy dla ociemniałych i niewidomych, domy dla inwalidów ciężko poszkodowanych	100	25
	Domy starców	90	25
	Wczasy pracownicze	150	50